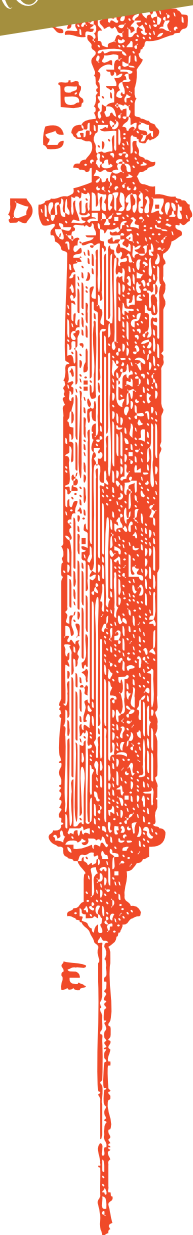

DEKONTAMINACE

PRO PAMĚTNÍKY

de KONTA minace 2

vydává K•centrum SANANIM

ročník 1

červenec 1996

Kresba: Šenky

Šenky

Po měsíci, dvou, třech...

Tak už jsme tady zas. I když ne měsíc po prvním čísle, jak se na správný měsíčník sluší a patří. Když ale vezmeme v úvahu, že nejsme žádný z oněch profičasáků, za kterými stojí tučný tuzemský či zahraniční kapitál (a za námi věru nestojí), že každý redaktor má kromě **deKONTA**mince ještě jiné povinnosti a závazky (škola, práce, milenky a milenci...), že již po prvních krůčcích začali odpadávat někteří členové redakce (viz rubrika **KARLE, TADY NORBERT!**), že první – dubnové – číslo vyšlo de facto v květnu, že, že, že..., nezbyvá, než říct: Není to zas tak hrozný. Tudiž dekontaminujeme a hodláme dekontaminovat dál.

K tomu bychom celkem uvítali vaše kritiky, názory, náměty, příspěvky. Ohlasy na první číslo naši redakci rozhodně nezaplavily. Škoda. Což takhle na chvilku si sednout k papíru a něco

málo nadřápat? Veškerou korespondenci nám nechávej v Káčku nebo posílej na jeho adresu (viz tiráž na poslední stránce; na obálku zřetelně napiš **deKONTA**mince).

Jak jsem už naznačil, přibyla v tomto čísle nová rubrika – **KARLE, TADY NORBERT!** A není jediná. Ale popořádku: **KARLE, TADY NORBERT!** jsou vzkazy a jsou tu především proto, aby pobavily. Nebo aby něco sdělily. Nebo se naopak zeptaly. Nebo si z někoho vystřelily. Prostě jak kdo chce.

Další pravidelnou rubrikou bude od tohoto čísla **STALO SE...** Možná, že by tě mohl přehled událostí z poslední doby docela pobavit a snad i poučit. Ale co. Obrázek si udělej sám/sama.

Konečně taky (v rubrice **JEDEN Z NÁS...**) přinášíme již minule slibovaný příběh. Řekl bych sice, že asi sám nejlíp víš, co obnáší život s drogou, že mezi *toxiky* různé story kolují atd., nebudeš tedy tuto rubriku považovat za důležitou. Náš příběh by ale

měl být víc o pocitech a poznáních člověka, jehož život ovlivnila droga, než o tom, kdy si poprvé šlehnul nebo jak ho na Republice zmlátily policajti. I když Lukáš, který dnes promlouvá jako první, byl na vyjádření vlastních pocitů poněkud skoupý, ani zdaleka není jeho vyprávění k zahození.

No a v neposlední řadě **KŘÍŽOVKA**. Při mých návštěvách v Káčku jsem si všiml, že někteří *toxici* v kontaktní místnosti drtí křížovky jednu za druhou. Tak proč to nezkusit taky v **deKONTA**minaci? Ovšem bacha! Žádné „hodnotné ceny pro úspěšné luštitelce a luštěnky“ nenabízíme!

Toť ode mě asi tak všechno. Mějte se, jak nejlíp to půjde. Už teď je mi jasný, že s **deKONTA**minací to půjde skvěle..

■ virus

Kresba: Maida

Karle, tady Norbert! aneb Ode mě pro tebe...

Jednoduše řečeno VZKAZY. Tady můžeš napsat, co chceš a komu chceš. Podmínkou otištění jest, že vzkaz bude podepsán (ať už plným pravým nebo smyšleným jménem, přezdívkou, pseudonymem, zkratkou...) a nebude obsahovat žádný tvrdý sprostárny a nic, co by mohlo být vykládáno jako „šíření toxikomanie“.

◆ Igore, típni to! Vidíme tě! *Jája a Pája*

◆ B-Space je zrádce a darebák. Budiž mu země těžká.

*Žába, Mravenčák
a Supermoucha*

◆ Koloušku, já ti říkala, že to Arabela zase vyhraje.

Veverka

◆ Pro Annu: Játra jsou žlázy. Maso je svalová hmota. Játra **nejsou** svalová hmota.

Vegetarián

Sorry...

V minulém čísle došlo ke dvěma přehmatům (alespoň my víme o dvou), kterých jsme si dříve jaksi nevšimli ani my, ani bystrozraká paní Cenzura v Káčku.

V prvním případě jde o **Profil – Cannabis**: „Ačkoli např. nikotinu podléhá denně 300 miliónů Čechů; marihuana je stále chápána jako smrtihlav.“ Samozřejmě nejde o miliony, nýbrž o tisíce.

A zadruhé **komix Bezpečné píchání**. Ačkoli jde o pouhopouhou zábavu, jejíž pojetí, na rozdíl od *návodu* (!), nemusí být striktně přesné, vetřel se do něj renonc, jenž musíme i při těchto volnějším kritériích označit za vyloženě nehezky. Hlavní hrdina rozbaluje jehlu ještě předtím, než ji nasadí na stříkačku. To je samozřejmě úplná blbost! Jehla se vždy nasazuje i s obalem (respektive s plastovou trubičkou, na jejíž existenci autor zcela zapomněl)!

Takže sorry...

Kresba: Maida

Když nevíš, co děláš, zeptej se někoho, kdo to ví. (Jerry Pounelle)

Ani chudák švýcarský chemik **Albert Hoffmann** nevěděl, co dělá, když nevědomky jako první na světě prožil intoxikaci **LSD**: „Předměty se opticky měnily a nemohl jsem se na svou práci soustředit. Jako ve snu jsem odešel domů, kde jsem pocítil naléhavou potřebu si lehnout. Okamžitě jsem upadl do zvláštního stavu podobného opilství, charakterizovaného přebujelou obrazotvorností. Měl jsem oči zavřené, ale zdálo se mi, že se na mne řítí fantastické obrazy intenzivně zbarvené s nezvyklou plasticitou...“ Tak popisuje první experiment s drogou, kterou v roce 1943 objevil v laboratořích firmy Sandoz. Tuto drogu nazval podle jejího pořadí v sérii pokusů **LSD-25**.

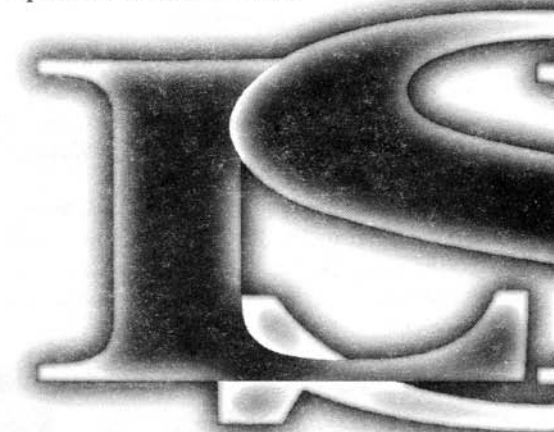
Zpočátku se s **LSD** experimentovalo při léčbě alkoholiků, psychicky nemocných a při převýchově vězňů. Významné byly také pokusy využít účinků **LSD** na lidský organismus ke studiu vědomí, které daly vzniknout několika teoriím lidského vědomí (**Grof, Leary**).

LSD se také stalo předmětem zájmu mocenských kruhů a zpravodajských služeb. Například CIA financovala velkými částkami výzkum **LSD** a dalších halucinogenních látek. Hlavním důvodem pro tento zájem je ojedinělá účinnost **LSD**. Je totiž zhruba 100x až 1000x účinnější, než ostatní látky ze skupiny halucinogenů (*psilocybin, harmalin, DMT* apod.) i než jiné známé drogy.

LSD je distribuováno v podobě roztoku čiré tekutiny v ampulích (od farmaceutických firem), tablet (rozšířených zejména v 70. letech a nechvalně známých svým často velmi pochybným obsahem, včetně příměsí nebezpečných látek, jako je **STP**), papírků s obrázky – *tripů* a tzv. *mikrotripů* – malých válečků velikosti kamínku do zapalovače. Obsah **LSD** v jednotlivých tripech se pohybuje od zhruba 100 do 300 mikrogramů u papírků do cca 500 mikrogramů u mikrotripů. Velmi rozšířeným mýtem je přítomnost dalších aktivních látek – příměsí – v tripech.

Vzhledem ke zmíněnému velkému rozdílu v potenci jsou však tyto zprávy kromě případů tablet zřejmě pověrami, neboť při hmotnosti papírku nebo mikrotripu je v podstatě vyloučena přítomnost další látky v aktivním množství.

Z hlediska dávkování jsou popisovány dvě úrovně intoxikace. První úroveň se objevuje při dávkách od 50 do 200 až 300 mikrogramů (při méně než 50 mikro nejsou účinky patrné). Při takových dávkách jsou jako hlavní prožitky popisovány změny vnímání sebe a okolí – halucinace, změny ve vnímání času apod. Při dávkách nad 300 mikrogramů jde o zážitky, které nejsou v přímém vztahu k realitě

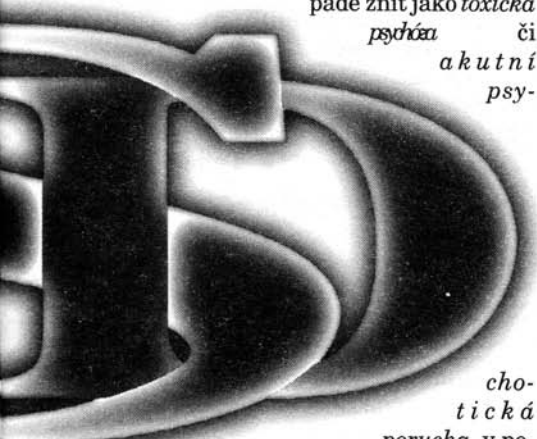
– zážitky smrti a znovuzrození, náboženské a mystické prožitky a vize. Při dalším zvyšování dávek nedochází již ke změně podoby prožitku, prodlužuje se ale jeho délka. Není známa žádná jednoznačná hranice předávkování. Většina nehod spojených s intoxikací **LSD** byla důsledkem nekontrolovaného chování v důsledku ztráty kontaktu s realitou (skoky z okna, dopravní nehody apod.)

Další účinky zahrnují přechodné poruchy citových stavů, odosobněné prožívání světa, oddělení těla od myšlení, zkreslení prostoru a podobně. Tedy vše, co se člověku v běžném stavu vědomí nestává moc často. Změna myšlení a vnímání reality způsobuje často

nepříjemné pocity jako pronásledování, klaustrofobii, strach ze smrti či panickou úzkost. Průvodními fyzickými jevy jsou pocení, změny vzorce dýchání (od zrychleného dýchání – *hyperventilace* – až po zástavy dechu – *apnoe*), nervozitu, tlaky v oblasti žaludku, až nevolnost, zvýšené napětí v čelistech a nespavost.

Psychologické a psychiatrické teorie naznačují, že *LSD* umožňuje uvolnění potlačovaných psychických i fyzických traumat a skrytých poruch, což se v praxi projevuje příznaky psychické poruchy, které mohou přetrvávat i po odeznění vlastního účinku látky. Diagnostika může v takovém pří-

padě znít jako *toxická psychóza* či *akutní psych-*

*cho-
tická
porucha*, v po-

slední době se v USA ujímá i diagnostická kategorie *psychospirituální emergence*. Léčení takových poruch se může protáhnout až na několik měsíců i let.

Kombinace a rizika

LSD je někdy popisováno jako nespecifický posilovač psychických funkcí a jako takové je užíváno v kombinaci s dalšími psychoaktivními látkami. Zřejmě nejnebezpečnější kombinací je užití *LSD* spolu se stimulancii, u nás zejména *pervitinem*. Tyto dvě látky zřejmě vzájemně posilují své nežádoucí účinky, takže intoxikace *LSD* spolu s *pervitinem* často vede k rozvoji psychotické poruchy s dlouhodobými následky a nutností léčby

na psychiatrické klinice až po několik let. K tomu může podle našich zkušeností dojít i při následném požití, to jest i tehdy, nejsou-li obě látky užity současně, ale i s několika-týdenním odstupem.

Protože *LSD* někdy bývá – stejně jako *extáze* – také užíváno jako rave droga na *house parties*, dochází občas k jejich kombinaci. V tomto případě jsou rizika dána zejména mimořádným zesílením účinků obou látek a nejistým prostředím. Zahrnují možnost ztráty kontaktu s realitou a následných nehod, dále dehydrataci v důsledku ztráty přirozeného pocitu žízně a zvýšené aktivity při tanci. Dalším rizikem této kombinace je možnost předávkování *extází* v důsledku ztráty úsudku ohledně množství již užitých drogy a touhy po prodloužení zážitku (průměrná délka účinku je u *LSD* cca 8 – 12 hodin, u *extáze* 3 – 6 hodin).

Velmi častá je kombinace *LSD* s *marihuanou*. *THC*, účinná látka obsažená v *marihuaně* a *hašiši*, zesiluje některé efekty *LSD* a může vést k překročení hranice snesitelnosti u člověka, který se snaží mít průběh intoxikace pod kontrolou, a následně panice či úzkosti nebo ke ztrátě kontaktu s realitou.

Bad trip

Výraz *bad trip* se používá pro intoxikaci *LSD* (případně i jinými látkami) s převážně nepříjemným průběhem. Může vést k výše popsaným komplikacím včetně psychotických poruch. Hlavními příčinami *bad tripů* jsou okolnosti, za kterých je látka požitá (přítomnost neznámých lidí, nedostatečně bezpečná situace, dopravní provoz apod.) – tzv. *setting*. Dalším důležitým faktorem je osobnost uživatele, jeho očekávání, aktuální psychický stav a životní situace, ve které se nalézá – tzv. *set*. Při komplikacích při intoxikaci *LSD* se doporučuje pomoci dotyčnému přemístit se do klidného prostředí, ujistit ho, že zážitek je jen dočasný, poskytnout mu fyzický kontakt (držet ho za ruku), případně mu poradit, aby se pokusil koncentrovat pozornost na nějakou pozitivní věc, např. obrázek.

Průběh intoxikace lze přerušit aplikací některých léků. V případě potřeby je tedy možné vyhledat lékaře, nejlépe znalého problematiky drog.

Flashback

Flashbacky, neboli záblesky, se stávají každému člověku, ať bere *LSD* nebo ne. Jakákoli intenzivní emocionální zkušenost – smrt, láska, nehoda, zážitek blízkosti smrti – se může následně a hlavně neočekávaně vetřít do našeho vědomí o nějaký čas později. Je ovšem pravdou že silné halucinogeny, neboli *psychedelika*, mezi něž *LSD* patří, mohou tyto zážitky vyvolávat ve zvětšené míře a intenzitě.

Flashbacky se dostávají jako návrat pocitu při intoxikaci, a to v jeho nejrůznějších podobách. Mohou být velmi příjemné i extrémně nepříjemné, někdy připomínají pocity těsně před omdlením. Vždy však znějně nají dočasné odpoutání se od reality. Nával

emocí a představ může trvat vteřiny i hodiny. Síla flashbacku se může lišit případ od případu, většinou však netrvá příliš dlouho. Důležité je být si vědom, že je flashback spojen s předchozím požitím *LSD*, a to i před řadou dní nebo týdnů. Stejně jako vliv *LSD* i flashback skončí a realita se opět stane zřejmou. Není dobré snažit se pocity při flashbacku překonávat, lepší je si je uvědomit a nechat bez odporu proběhnout.

♦ ♦ ♦

LSD je látka velmi mocná, ale také nebezpečná. Přestože většina případů jejího užití končí bez problémů, může vést i k nepříjemným následkům.

Studie z roku 1960 uvádí: „Z pěti tisíc zkoumaných jedinců, kteří dohromady požíli *LSD* pětadvacetisíckrát, bylo v průměru 45 psychotických epizod, 30 pokusů o sebevraždu a jedna sebevražda dokonaná.“

■ Tomáš Z., Ifka

DOPOPUČUJEME ke čtení

Alberto V. Frič: O kaktech a jejich narkotických účincích (Maťa, Praha 1995).

Stovky kaktusů mají narkotické účinky, ale jen jeden z nich obsahuje 30% *meskalinu* (přírodní halucinogenní látka) – *peyotl*.

Kult *peyotlu* se šířil z jižního Mexika na sever až ke kanadským indiánům, přestože španělští kolonizátoři jeho užívání tvrdě trestali.

Český cestovatel **Alberto Vojtěch Frič** (1882-1944) se jako jeden z prvních pokusil odhalit, v čem spočívají halucinogenní účinky tohoto malého kaktusu, který v chudé mexické oblasti ani zvěř nežrala. Mezi indiány se vydal celkem čtyřikrát – našel desítky nových druhů kaktusů, křížením vytvořil další, dal jméno sedmi stovkám z nich, přivezl tisíce semen. Neodradila ho ani nebalost ostatních, díky níž mu v Praze

zmrzla největší zásilka kaktusů své doby určená pro pražskou botanickou zahradu (1939).

„Při prvním pokusu jsem napřed rozžvýkal a snědl poměrně velkou čerstvou rostlinu. Měla nejodpornější chuť, jakou jsem kdy poznal. Lepkává šťáva se lepila na zuby, jazyk a patro s pocitem slizu. Asi jako by člověk žvýkal živého slintavého plže. Chuť byla nakysle trpká, stahující, asi jako chuť mýdla. K požití čerstvé rostliny je třeba velice silně vůle... Ani při jednom pokusu jsem na sobě nepozoroval fyzickou únavu nebo nechuť k pohybu, nýbrž právě naopak. Na obrysech stromů, kamenů a vůbec celého okolí jsem pozoroval barevné vidiny, asi jako kdybychom se dívali skleněným hranolem... nespavost a ztráta hladu a žízeň mi vydržela plně tři dny.“

■ Ifka

DOPOROUČUJEME

ke čtení

Stephen Hawking: Černé díry a budoucnost vesmíru (ML. fronta, Praha 1995).

Dnes ho můžete potkat skoro všude. Mladý, hezký, atletický typ, který nemá finanční problémy. Jeho životní cíle nechce rozebírat, pravdou zůstane snaha o co největší movité zázemí. Když si někoho podobného všimnete, maximálně prohodíte poznámku: *To je ale d...* Jaké pocity ve vás nastanou při pohledu na pravý opak krásné bytosti? Fyzicky znetvořený, mentálně zaostalý člověk (pro některé mutaní, idiot, odporný mentál) vzbuzuje u druhých jen soucit a odvrácení pohledu.

– *Ten chudák ani neví, že žije*

– *Kdyby mu nedali najíst, je mrtvej.*

– *Nedokáže se ani umýt, natož rozumně uvažovat.*

– *Proč tady takoví lidi vůbec jsou?*

Přečetl jsem velmi zajímavou knihu o životě, o vesmíru, o hvězdách. Ať někdo věří či ne, napsal ji člověk postižený těžkou chorobou, která jej zbavila hlasu a většiny pohybových schopností.

Obsah knihy je obdobou Einsteinových teorií týkajících se otázek vzniku a bytí člověka, jeho pocitů ve světě, který je upředěn z tak podivných zákonů, že je nechápaní ani sami vědci.

Nenechte se odradit tématem fyziky, Stephen Hawking se snažil knihu přiblížit obyčejným lidem, protože i on se takový cítí. Nebylo by špatný prokousat se rychlostmi světla, oprostít se stejně jako autor od těla a proniknout do jiných světů jen díky fantazii a čistému mozku.

Ne?

■ Šenky

Kousnu tě
a sním.

Pak tě vyplivnu

Byls hořkej.

Zvrhlosti

Prosklená silueta muže.

Zlomené klíče,

ubohé chtíče,

zbytečnosti.

Polámané kosti.

Srdce.

Tluče.

Oči prosí.

Anděl postává u okna

a kouří.

U dveří pláče ďábel.

Volnost

Leštím si
svoje boty
načerno

Naslano ochucená životem.

Jsem

nakloněná z okna ven -

ten

dívnej pocit neznáma.

Zlákána.

Oblohou zahřmělo.

Mé tělo

se chtělo

proletět.

Ko-koktající labutě
naduté

se napařujou nasivinem.

Fe-fetujou

a pak se milujou

a je jim krásně.

Po ránu

Kruh se uzavírá.

Jseš hnusnej po ránu,

hnusnej -

tvoje rozpíchaný tělo,

prožraný,

nakousnutý -

vypitý.

Vyblitý.

Nahý.

Zvedá se a padá...

Autorkou básní je Veronika Kafková.

Lukáš

V necelých pětadvaceti má za sebou bezmála dva a půl roku kriminálu. Sedí proti mně v hospodě, očima těká po místnosti. „Toho znám,“ zastaví pohled na asi padesátiletém štangastovi stojícím u výčepního pultu. „Štěpán ho tady jednou vobral v mariáši vo vejplatu. Ono to na druhou stranu ale nebylo nic těžkého, protože byl zkárovanej jak hovado.“

Štěpán byl Lukášův přítel. Na základce spolu seděli v lavici. Na gymnáziu jezdili na čundry, vodáky, vesnické zábavy. Po maturitě kradli elektroniku, horská kola, auta.

„Jednou mi nabídn' piko. Prej si šnupnul s nějakým kámošem a bylo to skvělý. Pohádali jsme se. Nikdy předtím jsme nevzali do huby ani posranýho jointa, věřili jsme těm kecům, že tráva je přestupní zastávkou k tvrdejším. A on najednou přijde s pervitinem. No nezabil bys ho?“

Tenkrát si Lukáš nevezal...

„Tvrdil mi, že na tom nemůžu ulítnout.

Nakonec jsem to jednou zkusil. Podruhý, popátý, podvacátý... Každěj tejdenn, každěj druhěj den... A fakt jsem na tom neulít!“

Začala být nouze o peníze.

„Naštěstí jsem dělal ve firmě, která prodávala elektrosoučástky, měřáky, repráky a podobně. Evidenci měli v počítači, a když se něco prodalo, prostě se to na terminálu u kasy odečetlo ze skladu, namarkovalo a bylo to. Žádněj problém cokoliv strčit do tašky, vodečíst a střelit kámošovi, kterěj s tím pak šel na burzu. Prostě bordel na entou.“

Jenže časem nestačilo ani to. Navíc Štěpána vyhodili z práce, takže se Lukáš musel „postarat“ i o něj. „Tak jsem prostě vybral kasu. Vylili mě a hodili mi na krk prokouše.“

Tentokrát záležitost skončila podmínkou.

Na řadu přišli hospodští opilci. „Já na to neměl žaludek, ale Štěpán si liboval v tom, když moh' někoho snadno oholit. Já mezitím zkoušel automaty. Nic moc. Lehce jsem se

zadlužil. Pak byly náky čórky – horský kola, auťáky... však to znáš. Toho jsme ale brzo nechali, protože se začalo proslejchat, že po nás jdou.“

Pozdě. Lukáše zavřeli, Štěpánovi se podařilo utéct do zahraničí. „Prej snad do Amstru nebo co,“ říká Lukáš a dívá se přitom do stropu. „Já si myslím, že je to blbost. Co by tam dělal, dyť by se tam ani nedomluvil!“

„Nemáš o něm žádný zprávy? Neozval se ti?“ ptám se.

Neodpovídá. Pláče.

„Všichni známi, co jeli na piku, furt říkali: Na tom nemůžeš bejt závislej. To jsou kecy chytřejch doktorů, kterěj všechno věděj, a přitom nikdy nic nezkusili.“ Věřil jsem tomu. Nebyl jsem závislej. Byl jsem v pohodě, absolutně free!

A najednou čumim, co to vlastně dělám! Kvůli péčku vyberu v práci pokladnu. Čóruju kola, auta. Když tohle není závislost, co teda?!”

♦ ♦ ♦

Dám si ještě jedno pivo a loučíme se. Odcházím, Lukáš zůstává. Než odejdu, ještě mi řekne: „Zaslech' jsem, že prej měl někde venku havárku. Ale určitě to pustil někdo kvůli fízlům.“

Chybí mi. I když v jednu chvíli jsem ho strašně nenáviděl. To vlastně on mě do toho dostal! Jenže... já neměl bejt tak blbej.“

■ virus

Pozn.: Jména osob, obchodní aktivity firmy, kde Lukáš pracoval, a jiné skutečnosti byly pozměněny.

MOPK

Rozhovor s MUDr. Evou Millerovou,
generálním sekretářem Meziresortní protidrogové komise

Kam směřuje protidrogová politika vlády?

To je dost obecná otázka. Protidrogová politika vlády byla potvrzena usnesením, které se přijalo v květnu 1996. Tam byly vylíčeny základní body. To znamená rovnováha prevence, terapie a represivní složky, což se v podstatě nemění. Ta konkrétní koncepce se bude dělat až na základě malých koncepcí, které přijdou z jednotlivých ministerstev. Také tam bude definováno, jakým způsobem bude spolupracovat státní a nestátní správa. V současnosti vypukla jakási „nenáhlada“ mezi státním a nestátním pojetím drogové problematiky. Často je to interpretováno tak, že stát nestátní subjekty nechce, což samozřejmě není pravda. Jde jenom o to, abychom si vysvětlili, za co musí zodpovídat stát, za co nestátní organizace, a vnést do toho určitý řád. To vše by mělo být v nové koncepci pro období 1997 až 2000.

Můžete uvést nějaký hmatatelný výsledek činnosti komise?

Protidrogová komise je pojem, který trochu zavádí. Komise neexistuje jako nějaký subjekt, ale skládá se z jedenácti, od června ze čtyř ministerstev: zdravotnictví, školství, spravedlnosti a vnitra. Vy jste se ptali na hmatatelný výsledek. Hmatatelné je, že se udělal nový dokument, který nově nadefinoval, jak se bude v komisi pracovat. Mluví se tam také o tom, jakým způsobem uspořádat věci směrem k plánované koncepci. Zní to strašně suše, ale bylo na tom spousta práce.

Teď konkrétnější otázka: Jaké stanovisko má vaše komise k držení omamných látek pro vlastní potřebu?

To není stanovisko komise, je to stanovisko zcela oficiální a je zakotveno v usnese-

ní vlády, kde bylo uloženo ministerstvu spravedlnosti, aby v rámci rekodifikace trestního řádu udělalo návrh na trestnost držení drog, protože je nutné zkomparovat tuto problematiku s úmluvami, které jsou podepsány.

Jaké úmluvy máte na mysli?

To jsou mezinárodní úmluvy, jejichž garantem je OSN.

Neohrozí tento zákon činnost káček?

Ono je to trochu překroucené. Tato problematika se dostala do takové polohy, že pokud dospějeme k úmluvám, které jsme ratifikovali jako republika a které Evropská unie (EU) jednoznačně žádá, není tím řečeno, že se naplní to, co se tady spustilo jako poplašná zpráva, například mříže do škol atd. Jestliže dospějeme k trestnosti držení, budeme potom postupovat stejně jako v ostatních státech EU. To znamená, že si vymezíme určitou škálu trestnosti, řekněme tomu spíše postih, například propadnutí věci.

Ale když odeberete narkomanovi drogu, spíše mu uškodíte...

Když už je na droze závislý, je naší povinností nabídnout mu jinou alternativu.

Jak to bude v zákoně definováno?

To je otázka legislativního dopracování a všechny ty zákony mají balík systémových opatření, která se týkají třeba léčby nebo propadnutí věci.

Jaká je pravděpodobnost, že bude tento zákon přijat?

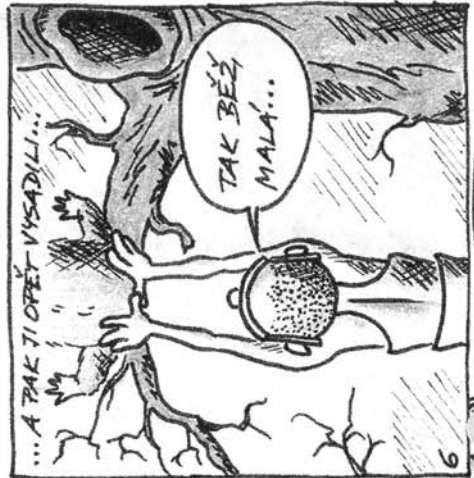
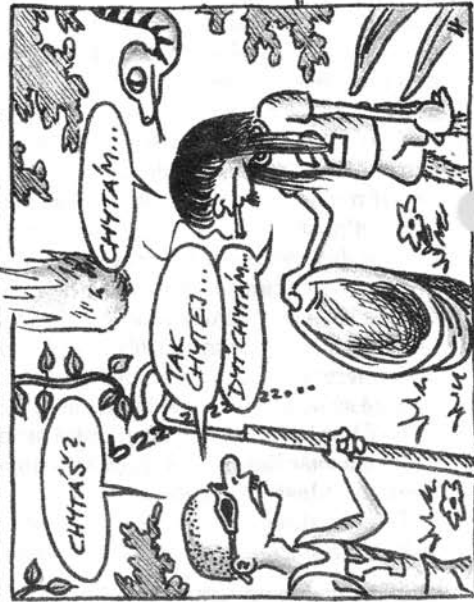
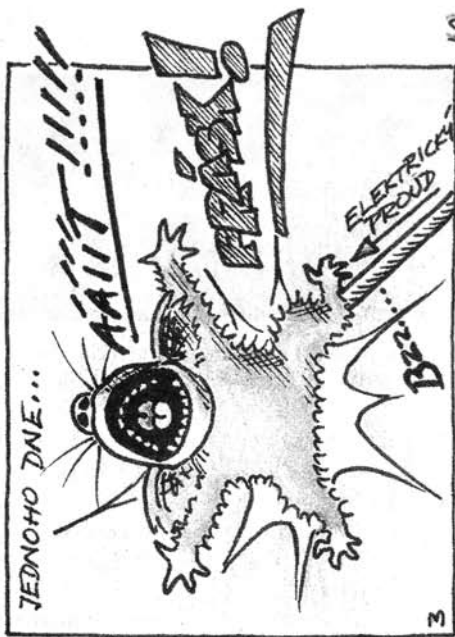
Není to otázka měsíce. Projde-li zákon, je možné se dohodnout na tom, že zákon vejde v platnost třeba s ročním posunem, když zjistíme, že na to není společnost připravena.

■ led, Ifka

BALADA

o blaženém medvičovi

píše a kreslí
- virus -

MODELEM PRO KOALU. UŽAS

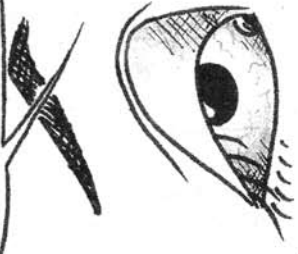
HAI PRADA ZA NECHCI SICHET
COZE? CO? TO BYL

CO TO JE? CO SE DĚJE?
KDE TO TSEM?

KDE JE
MŮJ
BLANOVČÁTEK?

DUB! JA CHCI ZPĚTKY SVŮJ
VÍCINTE!! JEN TAM JE MI BLÁZEJ

JEN SEN? JEN ZLEJ
SEN?

NESPI! VSTAŤEJ! MAME TU DALŠÍHO
JOINTA!!

ANO, BYL TO JEN ZLÝ SEN. KOALA SE OPĚT MŮŽE
RADOVAT Z "PLOZDŮ", KTERÉ JI PRINÁŠÍ JEN "PŘÍRODNĚ
ZVYKOTNÍ" PROSTŘEDÍ. OPĚT SE
MŮŽE RADOVAT ZE SVÉ "SVOBODY"...

V KLECI.

A NEBO ŽE BY TO NEBYL JEN SEN?

TATI, CO JE TO ZA DIVNÝ STVOŘENÍ?

TO JE
KOALA, **OHROŽENÝ**
STROMOVÝ VYCAŤATEL.

KOALA
VYCAŤATEL
VYCAŤATEL
VYCAŤATEL
VYCAŤATEL
VYCAŤATEL
200 Kč

NO ŠÁVA!
MA POZICE
JE NEOTŘE-
SITELNÁ!
AŽ ŽÍTE
SVOBODA!

KOALA

STALO SE...

... v červnu

■ Pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek je stíhán dvacetiletý muž, který v bytě své přítelkyně v České Lípě údajně vyráběl *pervitin*.

■ Pro stejný trestný čin je v policejní cele v Plzni zadržováno pět lidí, kteří vyráběli *pervitin* ze *solutanu*.

■ Marie Brůžková z Národní referenční laboratoře AIDS tvrdí, že určující roli v přenosu *HIV-1* začínají hrát vedle pohlavního styku a injekčního užívání drog prostitutky a muži zabývající se komerčním sexem.

■ Juraj Kukura režíroval a zároveň vytvořil hlavní postavu v pětiminutovém klipu s drogovou problematikou. Hudba Leonarda Cohena doprovází příběh otce, který se snaží zbavit svou dceru závislosti na drogách.

■ Vládní protidrogová politika bude účelově financována přes resorty, sdělil premiér Václav Klaus, pod jehož kontrolou spadá Meziresortní protidrogová komise.

■ Speciální protidrogový tým, zaměřený na boj proti pouličnímu prodeji drog, ukončil po dvou měsících činnost. Během ní policisté zadrželi více než tři tisíce dávek drog a z prodeje a výroby omamných látek obvinili dvacet devět lidí.

■ Na nádraží v Holešovicích objevili policisté náhodně devět kilogramů blíže neurčené drogy. Zřejmě se jedná o *hašiš* nebo *marihuanu*.

■ K šesti letům odnětí svobody byl za pašování *kokainu* v telní dutině odsouzen kolumbijský občan B. O. Ordenez senátem Obvodního soudu pro Prahu 6. Kolumbijec byl zadržen v září 1995 na letišti v Ruzyni se 111 kontejnery drogy v těle.

■ Hodonínští policisté zadrželi a obvinili z nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek deset lidí, zabavili stejný počet přístrojů, ve kterých se vařil *pervitin*, a sto nenasádkovaných dávek. Drogu vyráběli ze *solutanu* nebo z levného polského *astminu* a nabí-

zeli v rockových klubech a na diskotékách, jeden gram za tisíc korun.

■ V Olomouci (po Praze na druhém místě v počtu toxikomanů) lze koupit *heroin* o 400 korun levněji než místní *pervitin*. „Nízkými cenami se snaží získat co nejvíce uživatelů,“ sdělil Lidovým novinám toxikolog Břetislav Smysl.

■ V Londýně byl zahájen soudní proces s českým občanem Tomášem Honzem, který je obžalován z pašování 50 kilogramů vysoce kvalitního *heroinu*. Pokud soud prokáže Honzovu vinu, hrozí mu trest odnětí svobody ve výši deseti až dvaceti let.

■ Případ olomouckého nakladatelství **Votobia**, které je obviněno z trestného činu šíření toxikomanie, předala vyšetřovatelka Vladimíra Žváčková státnímu zastupitelství. To nyní rozhodne o tom, zda trestní stíhání ukončí, nebo obviněné majitele obžaluje. **Votobia** se trestného činu měla dopustit vydáním knihy *Varíme s konopím*.

■ Kultovní básník a legenda amerických šedesátých let Allen Ginsberg zaslal majitelům nakladatelství **Votobia** dopis, v němž odsoudil jejich trestní stíhání. Přirovnává ho dokonce k pronásledování undergroundové skupiny **Plastic People** v sedmdesátých letech.

■ Téměř devět kilogramů *marihuany* zabavili při pasové kontrole vlaku **Porta Bohemica**, jedoucího z Prahy do Berlína a Hamburku, děčínští celníci.

■ Výzkumy prokazují, že droga *extáze* doslova rozkládá mozek. Ničí totiž spojovací dráhy mezi mozgovými buňkami a poškozují nervové buňky, které vylučují *serotonin*. „Protože *serotonin* hraje významnou úlohu pro kontrolu nálady, mohlo by dlouhodobé užívání *extáze* vést k psychickým abnormalitám,“ uvádějí dva britští vědci v článku pro **British Medical Journal**.

■ Stejně jako loni putuje republikou červený *cadillac*, jehož posádka šíří mezi mladými lidmi informace o *AIDS* a drogách.

■ Chystaná amnestie v Thajsku se bude vztahovat i na osoby odsouzené za drogové delikty, připustil předseda výboru pro lidská práva a spravedlnost thajského parlamentu Wittaya Keawparadai. Dvěma českým pašerákům,

kteří zadržely tamní úřady, to skýtá naději na výrazné snížení trestů.

■ Odborná komise jmenovaná MZ ČR rozhodla, že experiment s metadonovým programem pro narkomany závislé na opiátech se uskuteční v pražském středisku u **Apolináře**. „*Metadon* je v této zemi velmi kontroverzní záležitost, takže je pro nás vlastně jen dobře, že experiment povede státní centrum a my budeme ušetření nejrůznějších zbytečných podezření,“ řekl k tomu **Evžen Klouček** z nevládní organizace **Drop-in**, která program iniciovala.

■ Zprávy z konce června uvádějí, že představitelé **Drop-inu** se metadonového programu patrně zúčastní jako konzultanti.

■ V souvislosti s květnovým policejním zásahem v klubu **Propast** budou vyšetřovatelé stíhat jen velitele celé akce, a to za trestný čin *úmyslného zneužití pravomoci veřejného činitele*. Inspekce ministerstva vnitra původně navrhovala stíhání dvou důstojníků.

■ Většina pražských uživatelů drog hledá v jejich konzumaci zábavu, uvádí studie městského **Střediska sociální prevence**. Dalšími důvody v pořadí jsou únik před problémy, rozvoj fantazie a tvořivosti, odstranění zábran, snazší komunikace a sociální protest vůči okolnímu světu.

■ Pražský magistrát bude podle slov primátora **Jana Koukala** i nadále vyvíjet tlak, aby dealeri byli vytlačeni z centra města. „Je třeba zkomplikovat přístup k drogám,“ řekl.

■ Na amerických vojácích zajatých v průběhu korejské války v 50. letech byly podle zpravodajských služeb USA zkoušeny sovětské chemické látky a drogy československé výroby. Cílem akce bylo vyvinout metody ke snadné likvidaci psychologického odporu vyslychaných. Čeští lékaři, kteří se korejské mise zúčastnili, však svou účast na experimentech odmítají.

■ Československá armáda v padesátých letech na vojácích zřejmě testovala halucinogenní látky, aby ověřila, nakolik se sníží akceschopnost důležitých jednotek. S odvoláním na „dva na sobě nezávislé zdroje“ informuje **MF Dnes** o existenci instruktážního filmu pro důstojníky někdejší armády, který to dokazuje. „Z filmu je patrné, že velitel propadl hysterickému záchva-

tu, náčelníka štábu se zmocnil neutuchající záchvat smíchu a zbytek mužů opakoval do omrzení stejné povely,“ píše doslova **MFD**.

■ V padesátých letech drogy rovněž zneužívala Státní bezpečnost. Z šetření **Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu** vyplývá, že za tímto účelem zřídila v psychiatrické léčebně v Praze-Bohnicích zvláštní pavilon.

■ Prvních osm mladíků ze sítě dealerů, již letos v březnu odhalili policisté v Rychnově n. Kněžnou, bylo obžalováno, další na obvinění čekají.

■ Ministerstvo obrany USA zahájilo přípravy na velkou vojenskou operaci proti narkomafiím v Panamě. Podnětem bylo mimo jiné i přiznání panamského prezidenta **Pérese Balladarese**, že v předvolební kampani přijal peníze od drogových kartelů. Bývalý panamský diktátor **Manuel Noriega** si v současnosti v USA odpývá čtyřicetiletý trest za obchod s drogami.

■ Razii proti kapsářům a dealerům drog provedli policisté ve **Františkánské zahradě** v centru Prahy. Ta je podle policejních zdrojů v současnosti jedním z míst, které dealeri a jejich zákazníci navštěvují nejvíce.

■ Před koncem srpna **ČKD** nevystěhuje z podloubí svého objektu na Můstku stánkové prodejce, jak požaduje pražský primátor **Jan Koukal**. Narušila by tím dlouhodobé policejní akce zaměřené proti prodeji drog. Právě ten chce svou aktivitou Koukal omezit.

■ Američtí vědci zkoumají novou možnost léčby **AIDS**. Ta spočívá v odebrání zasažených leukocytů a jejich nahrazením zdravými. Při zhruba 8000násobném zvýšení počtu bílých krvinek dramaticky klesá hladina viru **HIV** v krvi.

■ U příležitosti **Mezinárodního dne boje proti narkomafii** bylo v Číně popraveno na dvěstě třicet pašeráků a obchodníků s drogami a mnozí další byli k trestu smrti odsouzeni.

■ Kolumbijskou občanku, která v podrážkách bot převážela půl kilogramu **kokainu**, zadrželi na ruzyňském letišti celníci. Letos jde o devátý případ pašování **kokainu**.

podle denního tisku zpracovali

■ **Evka & virus**

ALTERNATIVA

V České republice existuje jen málo zařízení, která se věnují léčbě závislých, a ještě méně jich využívá způsoby alternativní léčby. S metodou holotropního dýchání pracuje například AT oddělení při Fakultní nemocnici v Plzni.

Toto zařízení se nespécializuje pouze na narkomany, ale nabízí sedmítýdenní léčbu také alkoholikům, „praškarům“ a gamblerům – vášnivým hráčům. **MUDr. Stanislav Kudrle**, vedoucí lékař AT oddělení a tvůrce léčebného programu, nedělá mezi závislými rozdíl: „Nezáleží na látce samotné, ale na změně stavu, na ovlivnění prožitků, které ona látka vyvolává. Každý máme tendenci se něčím uspokojovat; to je problém, který lidi spojuje, ať berou cokoli.“

Léčebný program, fungující v Plzni pátým rokem, kombinuje psychoterapeutické praktiky s autogenním tréninkem, zážitkovými technikami, rodinnou terapií a fyzickou rehabilitací.

Celá léčba je stavěná na komunitním systému péče. Denní program začíná *autogenním tréninkem*, kdy se klienti učí uvědomovat vlastní tělo, prožívat vnitřní pocity a plně vnímat svoje myšlenky. Tato *metoda Schulzeho* je sice podle slov MUDr. Kudrleho zpočátku obtížná, rozhodně však dává možnost zvýšení důvěry v sebe sama i vlastního sebevědomí. Pak přicházejí na řadu psychoterapie a fyzická cvičení, odpoledne je věnováno pohovorům a individuální práci (plnění úkolů ap.). Nejméně dvakrát během léčby je zván někdo z rodiny či blízkého okruhu, ke komu má klient nedořešený vztah. Nepravidelně se konají přednášky a povídání týkající se závislosti.

Pacient se také může dostat k běžně nepřístupným obsahům vědomí, a to pomocí *holotropního dýchání*.

Holotropní dýchání je objev českého psychiatra **Stanislava Grofa**. Tato metoda vznikla ke konci 60. let po pozorování stovek pacientů omámených *LSD*, kteří prožívali to, co při běžném vědomí není možné – prenatalní (embryonální) a porodní stavy. Grof toto období rozdělil

do čtyř matic: první je ve znamení klidu, štěstí, lásky, jednoty – miminko si prostě libuje v mámině břiše. Druhá matrice je velmi těžká a bolestivá, dítě je silou vytlačeno z dělohy, zažívá úzkost, strach. Také třetí matrice je nepříjemná, mimino se prodírá děložním krčkem, brání se a bojuje. Teprve ve čtvrté matici, tedy těsně po porodu, se dostavuje pocit úlevy, vítězství a ztracený klid. Špatné prožití některé z matic (např. deprese a nervozita matky v těhotenství) může ovlivnit a narušit budoucí život. Znovuprožitím právě při *dýchání* (nebo jiném transu) lze tyto problémy postupně odstranit.

Do *holotransu* člověka dostane hluboké rychlé dýchání a všudypřítomná ohlušující hudba, nejčastěji divoké rytmy bubnů. *Zažít* lze *ledasco*: od předmiminkovského slastného pobytu v matčině břiše přes porod až ke zkušenostem z minulých životů či pocitů kosmické jednoty ap. Někdy přijde jenom „kino“, sled obrázků, zážitků, představ, jindy se dýchající může proměnit ve zvíře, bludnou duši nebo obyčejný strom. Velmi záleží na schopnosti otevřít se věcem novým a neznámým, zbavit se vlastní sebekontroly a studu. Vliv má také počet předchozích dýchání, přičemž platí, že každé je jiné, nepředvídatelné.

„Dýchat budete takhle,“ předvádí Jano hlasitý nádech a ještě hlasitější výdech. Pěkně odplíc. Pouští divokou hudbu a my se řítíme do transu. Přichází nečekaně rychle; během několika minut mi od ramen začínají tuhnout ruce, prsty sevřené křečí připomínají pařát, zuby drkotají do rytmu zběsilé nahrávky. Chce se mi tančit, ale stydím se, a tak se jen lehce zavlním na podložce. Není to ono. Přidávám tedy kývaivé pohyby hlavou, ruce pěkně do výšky, motám

jimi, proplétám je. Z úst mi uniká vodopád smíchu. Prožívám extáze štěstí.

Jano mění agresivní hudbu za pomalé, vláčné melodie. I já se zklidňuji; jsem bezbranné růžové tělíčko, zatínám malé pěstičky a lebedím si v tichém moři tónů. Jistota, bezpečí. Vyrušily mě až výkřiky Davida, který dýchá vedle mě. Takže nabrat vzduch a znovu k mamince do bříška. Teď jsem velké černé oko a kdesi v dálce na mě provokativně pomrkává modré světlo. Tuším, že je to jakýsi východ, a vyrazím k němu. Utíká mi. Opět plním plíce a opět ho honím. Nic. Velké nic. Neuchopitelné nic. A za ním je jen další klid, ovšem už ne tak samozřejmě bezpečný. Vnímám vlastní únavu a skoro usínám.

Do dýchali jsme, nakreslili *mandaly* (autentické prožitky zobrazené do kruhu) a usedáme připraveni na *sharing*, kdy se vypráví veškeré zážitky a spojují do souvislostí se současným životem. Náš terapeut Jano pomáhá tyto zážitky uspořádat, přidává rady i své zkušenosti. David, který nádherně mňoukal a hrbil hřbet, zjišťuje, že jeho kočka je symbolem osamostat-

ňování se, hledání vlastní svobody. Dana se příliš strachuje o své děti, důkazem jsou dětské postavičky obklopené ledovými květy. Josefa by měli vidět jeho svěřenci z výchovného ústavu: svými neuvěřitelně rytmickými pohyby nápadně připomínal šamana. Katka si stěžuje na obrovské křeče, které jí nedovolily hlubší prožitky. Odbarvená studentka právě se chudák neprodýchala ani k nim. A já se dozvídám, že mé bezstarostné momenty jsou zážitky z první matrice, která náhle přešla ve čtvrtou. Přeskočila jsem prý to rvaní se na svět. Jenom příkryvuji. Narodila jsem se totiž císařským řezem...

Do AT oddělení se můžete dostat přes pražské **Kontaktní centrum**. Podmínkou je přijít *detoxifikovaný*. Po dobu pobytu platí zákaz užívání jakýchkoli látek. Po předchozích zkušenostech nejsou přijímáni klienti mladší 18 let.

„Lidem nabízíme sedm týdnů na meditaci, duševní inventuru a podněcujeme je, aby to vzali opravdově, jako příležitost něco pro sebe udělat,“ uzavírá MUDr. Kudrle.

■ Ifka

Vysmátý okýnko

Tato rubrika už minule měla být plná dobřích vtípů o drogách. Leč kámen úrazu je v tom, že žádný neexistují. A pokud jo, my o nich nevíme. Takže sáhneme do jiného soudku, což není vůbec na škodu.

V zakouřeném nočním podniku sedí na barový stoličce krásná blondýna s dlouhým nohama. Pomalu popíjí svůj dlouhý drink, kouří cigárko, když se u ní objeví sladký džigolo a pošeptá jí do ucha: „Diskrétně lížu.“

Ona se nevzrušeně otočí, nakloní se k němu a něžně odpoví: „Tak si vyliž prdel a nikomu to neříkej.“

Na jednotce intenzivní péče leží beznadějný případ. Z každé části jeho těla vedou kilometry hadiček do složitých přístrojů. Vtom se po místnosti rozlehnou zlo-

věstný dlouhý tón signalizující srdeční zástavu. Do pokoje přiběhne sestřička, sundá si kalhotky a svým přirozením zasedne mužova ústa. Vzápětí se ve dveřích objeví doktor, zděšeně pozoruje vzniklou situaci a vykřikne: „Co to má znamenat?!“

Sestra se ohlédne, vykulí své nevinné oči a odpoví: „Já myslela, pane doktore, že se z toho vyliže.“

„Víš, kdy lítá zajíček?“

„???“

„Když má na zádech orla.“

Bezpečné píchání II

V minulém čísle jsme se prostřednictvím komixu podívali na problém bezpečného píchání lehce s nadhledem. Dnes budeme o maličko vážnější.

Přestože žádný bezpečný způsob píchání drog neexistuje, lze při dodržení jistých pravidel alespoň snížit rizika s tím spjatá. Připomeňme si proto, jaké zákeřnosti na tebe při nitrožilní aplikaci číhají:

■ **Vysoké riziko zánětu a infekce.** K nakažení (nejen AIDSem a žloutenkou!) dochází především tehdy, půjčuješ-li si nádobíčko (stříkačku, jehlu) s kýmkoli druhým. Ostatně jakákoli manipulace, která nezaručuje perfektně čistou jehlu, je zlá (včetně uchovávání si nádobíčka na pozdější opětovné použití). Nebezpečí hrozí také při používání společné vody a lžice, podle nejnovějších poznatků i samotného roztoku drogy.

■ **Zasažení tepny.** Krev protéká tepnami pod ukrutným tlakem. Při tepenním krvácení tryská krev takovou silou, že i Křížíkova fontána bledne závistí. Není to věru žádná legrace.

■ **Ucpání žil.** Ucpat žílu může kdejaké svinstvo v roztoku, například nedokonale rozpuštěný prášek nebo nerozpuštěná křída,

kteřá bývá obsažena v tabletách. Následuje kolaps oběhového systému, mžitky, agónie, kolaps všech ostatních systémů, ohledání mrtvol, funus...

■ **Poranění žil.** Poškodit žílu může například tupá nebo silná jehla. Zrovna tak se s žilami nemají ráda některá tělíška, která dovnitř pronikají roztokem. Mohou to být třeba ostrá vlákna bavlny, přes kterou občas toxici filtrují drogu při jejím nasávání do stříkačky (v tomto případě je mnohem lepší, ačkoli ne ideální, čistý cigaretový filtr).

■ **Předávkování, otrava.** Ze všech způsobů aplikace drog je píchání nejefektivnější. Tím je dáno i největší riziko předávkování. Navíc málokdy si můžeš být jist, co si doopravdy pícháš. Obzvlášť, jak sám asi dobře víš, to platí u drog od pouličních dealerů. Čtvrtí jaké „vorzce“ plavou ve tvé dávce...

Jak vidět, rizik je až nad hlavu. Stručně a jednoduše řečeno: *(dokončení v tajence na protější stránce).*

■ **virus**

Služby K-Centra

- ♦ potravinový servis
- ♦ vitamíny
- ♦ zprostředkování zaměstnání
- ♦ hygienický servis (pračka, sprcha)
- ♦ výměna stříkaček a jehel
- ♦ krizová intervence
- ♦ poradenství
- ♦ individuální a skupinová psychoterapie
- ♦ neverbální techniky
- ♦ rodičovská skupina
- ♦ krizová linka – non stop
- ♦ zprostředkování detoxifikace
- ♦ zprostředkování léčby
- ♦ testy HIV ze slin

Haškova 16, 170 00 Praha 7 (vchod z Veletržní). Tel./fax (02) 37 52 82

&	hlt	umělý jazyk	1. díl tajenky	bicykly	jihoamer. indián	Autorka křížovky: Marie Blanařová							
													
psovitá šelma													
averze													
austral. vačnatec													
&	opak nahofe	tavenina balení				koryš	kuchyň. potřeba	&	sloven. spojka	2. díl tajenky	souhvězdí (Rajka)	lesní zvíře	
ruská řeka					nemocniční oddělení				antilopa				
ta i ona					usazenina mužské jméno				aromatic. bylina nálev				
potřeba kovboje					sloní zub italská sopka						kočovní nájezdník		
značka punčoch						osobní zájmeno korejské platidlo					SPZ Rim. Soboty předložka		
&	koupel. nádoba	obiek svobodný statek					tázací zájmeno rodič				arabské mužské jméno	návod	
hradba					čínský hudební nástroj				resort slitina Fe a Al				
spojka					prodl. zeď sterořím. peníz						dovednost (zastarale)		
končetina						želé suchá kůže					harmonie SPZ Tábora		
připojka							hudební nástroj listnatý strom						
&	provinění	literární dílo organická sloučen.					losování ruská ves				prkenný strop	anglicky »dub«	
parazit					pohodný				st. spojka rybář. síť				
předpona (ne-)					obilnina zn. astatu						domácí ženské jméno		
pobídka					italské město						otřes		
značka hliníku					druh karty								
									&	Pomůcka: ADAS, ADNEX, APUS, ARAVAK, IN-, NAO, OAK, XEROSA, YANG			

NIKDY ...

Serou mě prasata, který to, co maj, pančujou. Tzv. dealři, co místo „zboží“ prodávaj jedy, na který se kolabuje. Vraždila bych, když „starej“ toxik dostává svý netušící známý – a hned na jehlu. Mrzí mě faleš a pokrytectví mezi náma (toxíkama). Povyšování se kvůli způsobu brání či druhu drogy.

Tak se sakra vzpamatujte! Každý z nás má jen dvě možnosti: a) s tím praštit, b) se s tím naučit žít a doufat, že tahle dávka nebude „zlatá“. Je příšerný vidět známý, jak se pomalu mění v trosky. A ještě horší je vědomí, že, ač si to nechceme připustit, vypadáme všichni stejně. Já, tamta, ty...

Od psycholožky jsem slyšela, že droga je obrovský inteligenční stimul, který neuvěřitelé rozvíjí psychologické i sociální citění. Ale jen do určité chvíle. Pak? Skluzavka, dno... Je zajímavý, že každý toxik si uvědomuje nebo přesně ví, co se s ním děje a co bude pak. Ale nějak se nám nechce nebo to už nejde stopnout. Průser je ve větičce: *Když budu chtít, skončím.* No, u perníku to je fakt jen otázka *Chceš – nechceš*, ale u hypnotik, opiátů se na abstáky i umírá! Všichni to víme, ale kde je sakra vůle, síla a sebezodpovědnost? Když vidíme zásek na popelnicích před Sluníčkem, to se tlemíme a šeptáme si do svědomí, jak jsme na tom ještě O.K. Však se nebojte, popelnice si perníkáře vždycky najdou.

Cesta jednoho narkomana se od začátku do konce nijak neliší od stovky dalších. Snad jen zdrojem či solventností, možností normálně bydlet... Ale jinak? Posloupnost všeho jak z xeroxu.

Rozesmívaj a zároveň udivujou mě pohádky o první (počáteční) dávce zdarma – od dealera. O nebezpečných pánech před ZŠ rozdávajících bonbóny s drogou. Být to pravda, většina z nás stepuje po ránu před školami, mění dealery a tvrdí, že to chce zkusit – poprvé. Nebo posílá k dealerům známý (netoxyky) pro „první“ dávky.

Žijeme v realitě, a když nejsou páni před ZŠ a dealři, co drogy rozdávaj, bydlíme doma u rodičů, pomaličku rozprodáváme věci, nejdřív svý a pak už všech. Party mladejch bezdomovců nabouraj byt, barák (ti šťastnější mají svý) a vydělávaj, jak to jde. Děvčata šlapou chodníky. Sem tam někdo somruje.

Všichni prodávaj jeden perník a ten se točí, dokud nezmizí v něčím těle. Když zrovna něco máš, jsou všichni v abstáku, ale pak přijdeš ty za nima: „Nemám...“

Zajímavý jev: Nikdy nic nemá, ale pořád je sjetej (sjetá). Náměstí Republiky a spol., ať žije tvá psychologická průprava!

Žijeme podle hesla *Co neukradneš, to nemáš*. Čili kradu, kradou, KRADEME! Oblečení, kosmetiku, alkohol, někdy něco většího. Nastřelenýho „nováčka“ není těžký ukecat, někdy i já se spálím. Naposled mě to během pěti dnů stálo osm až deset tisíc plus další zámek na tzv. „sociální citění“ s těma, co „za to nemůžou“.

Je jedno důležité pravidlo: NIKDY nevěř toxikomanovi, ať si myslíš, že ho znáš super! NIKDY – NIKOMU – NIC neslibuj a NIKDY na člověka, kterej ti uvěří, nejed levou!

Dobrovolnejch tunelářů je mezi náma většina. Jednou se může stát, že někoho nasereš až moc a koupíš (dostaneš) místo toho svýho věc, kterou už nerozchodíš. (Perník: při varu se prohodí pravotočivěj – levotočivěj, a to dělá zázraky samo. Heroin: mírně upravenej kokainem a pro chuť – třeba strychninem?) Za tohle už je pár lidí v krimu. Maj nejen výrobu, prodej, ale k tomu neposkytnutí pomoci nebo vraždu. Je nepříjemný, když třeba pervitin vypadá jako péčko, chuťově souhlasí, taje stejně, a po aplikaci to nejen třičtvrté hodiny rozdechčáváš a rozcházíš, ale zhruba po hodině vzbudíš spolunocležníky na bytě, oznámíš jim situaci a totálně vygumován chceš z bytu pryč, poněvadž nechceš pozůstalým nechat na krku své tuhnoucí tělo. Tohle není přešleh. Ani pohádka. To se mi stalo v únoru. Důneška nevím, co to bylo a jak to varič mohl pustit ven. Náhodou? Schválně?

Beru žilou. Po šlehu cítím mírný příjemně silící nájezd, jenže uprostřed očekávání najednou – nic. Jsem na tom asi tak, jako bych nic neměla, plus šok, klepačka, bezmoc. Výčítky vůči sama sobě. Že si neumím ani nakoupit. Že vůbec beru...

■ Jarka Zimulová

Pozn.: příspěvek byl lehce zkrácen a upraven.

Povídka o marxismu

Byla to pěkná holka a sloužila na plovárně jako plavčice. Marxista Alexandr k ní přiskočil.

„Nenech se holka tady vykořisťovat a pojď radši se mnou do komunistického ráje.“

„Tak dobře,“ řekla ta holka a hodila přes sebe froté ručník. Alexandr ji vzal za ruku a šli k němu domů. Má tam sice nepořádek, ale sliboval jí přece komunismus, ne? „Moje rodiče teď nejsou doma, jsou v práci a dělají na mě,“ vysvětloval marxista modrooké, nevinné, nezletilé dívence z plovárny.

Rozpálený panelový dům. Vešli do něj. „Jak se vůbec jmenuješ?“ zeptal se Alexandr a přivolał výtah.

„Jsem Lucka a za měsíc mi bude patnáct,“ řekla hrdě a zamrkala modrými očima. Alexandr umíral láskou k ní. Před dveřmi do bytu se zastavili. „Viš, že seš moc hezká.“

Lucka zčervenala. Alexandr si toho všiml.

„A teď se mi líbíš i politicky,“ dodal a odemkl dveře. Vstoupili.

Lucka seděla na gauči a pila rudé víno. Z kazeťáku se linuly The Sex Pistols a všude okolo byl opravdu nepořádek. Alexandr si přisedl. „Rodiče tu nechali vzkaz, že se vrátí až zejtra. Jedou kamsi pro jabka druhé jakosti, ze kterých pak chtějí udělat mošt.“

Lucka zajásala. „Takže tu můžem spolu bejt přes noc!“ Pak ale její radost zmizela. „Musím bejt za chvíli doma.“

A bylo po slávě.

V tom ale zazvonil telefon. Alexandr ho zvedl.

„Haló, tady Alexandr Ptáček.“

„Zde Novák, otec Lucinky, která teď sedí u vás na gauči a pije víno,“ ozvalo se z druhého konce drátu.

„Ale... Jak můžete vědět, že je Lucka u mě?“ žasl Alexandr.

„Na tom teď nezáleží. Ale mám k vám prosbu, Alexandře.“

„Poslouchám, pane Novák.“

„Potřeboval bych, abyste mi pohlídal Lucinku přes noc. Jedeme totiž s manželkou kamsi pro švestky druhé jakosti, ze kterých pak hodláme udělat kompot.“

„Buďte bez obav, pane Novák, Lucku vám pohlídám,“ sliboval marxista.

„Jistě chápete Alexandře, že by bylo příliš ne-

bezpečné nechat ji samotnou bez dozoru. A kdyby zlobila, vohněte jí klidně přes koleno a narežte jí.“

„To si buďte jistej, pane Novák, že ji vohnu,“ smál se Alexandr.

„Takže hodně zdaru, a ne aby vás napadlo... Je to ještě dítě!“

„Ne, to by mě ani ve snu nenapadlo, pane Novák,“ ujišťoval marxista. Pak zavěsil. Cítil se skvěle. Radostí se rozplýval. Když sdělil tu radostnou novinu Luce, začala se také rozplývat.

Dlouho seděli vedle sebe na gauči a rozplývali se. „Ale jak mohl tvůj otec vědět, že jsi u mě?“

„Je to sensibil,“ odpověděla.

„A když budeš zlobit, tak tě vohnu,“ řekl Alexandr a začal Lucku líbat. Nebránila se.

Byla to nádherná noc. Alexandrovi rodiče kdesi vyráběli mošt, Lucinčini zavařovali švestky a jejich ratolesti byly spolu samy doma. Když začalo svítat, byl Alexandr naprosto vyčerpán. Lucinka totiž zlobila celou noc.

■ led

! POZOR ! POZOR ! POZOR !

**Výměna stříkaček a jehel – v podchodu metra na Náměstí Republiky
uterý až sobota 13.00 – 15.00 h a 17.00 – 19.00 h**

Přehled kontaktních zařízení pro drogově závislé

Kontaktní centrum Brno – pedagogicko psychologická poradna

Sládkova 45, Brno, 602 00
Tel: 05/52 68 02

Služby:

- ♦ primární prevence drogových závislostí
- ♦ individuální terapie
- ♦ skupinová psychoterapie
- ♦ sociální servis, poradenství
- ♦ zprostředkování detoxifikace

Lokus Liberec

Na výšinách 451/9, Liberec 5, 460 05
Tel: 048/461 722

Služby:

- ♦ informativní, poradenská a terapeutická pomoc
- ♦ osobní i telefonická krizová intervence
- ♦ klubová a osvětová činnost
- ♦ výcvikové semináře pro pedagogy
- ♦ provoz krizového oddělení (6 lůžek) – 1 až 2 noci

Kontaktní centrum Olomouc

Denisova 17, Olomouc
Tel: 068/26 049

Služby:

- ♦ podobné jako v Kontaktním centru v Praze (viz str. 16)

Kontaktní centrum Ústí nad Labem

Stará ul., Ústí nad Labem, 400 01
Tel: 047/52 11 483

Služby:

- ♦ podobné jako v Kontaktním centru v Praze (viz str. 16)

DROP IN

Karolíny Světlé 4, Praha 1, 110 00
Tel: 02/265 730

Služby:

- ♦ ambulance pro drogově závislé
- ♦ individuální psychoterapie
- ♦ skupinová psychoterapie
- ♦ testy HIV ze slin
- ♦ občerstvení
- ♦ výměna stříkaček a jehel

**Díky za došlé příspěvky.
Tvořte, pište dál, možná to otiskneme.**

de KONTA *minace*

Číslo 2 • Ročník 1 • Červenec 1996

Redakce: Ivona Ročárková, Petr Ledvina, Viktor Blanař.
Sazba: Adam Friedrich.

Vydává občanské sdružení SANANIM v K-centru, Haškova 16 (vchod z Veletržní ulice), 170 00 Praha 7.
Telefon/fax 02 / 37 52 82. Tisk na recyklovaném papíře: Tiskárna Princ, Praha 7. Nepronědejně.